BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 55-lea
14 Pagini

EXEMPLARUL { In România: 3 lei / In străinătate: 6 lei

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. Ș. T. No. 120.288/932

Nr. 192 Luni 18 Iunie 1938
14 Pagini

ABONAMENTE
IN ȚARA
Lei 200 pe 3 luni
Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80
In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE
IN TARĂ
pe un an la
UNIVERSUL COPIILOR
ZIARUL CĂLĂTORILOR,
VESELIA, RADIO UNIV.
și UNIV. LITERAR câte
220 lei
ILUSTR. ROMÂNĂ
și UNIV.-SPORT
câte 500 lei

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

Valorificarea fructelor

Suntem în sezonul fructelor. Este deci firesc să ne gândim la bogăția pe care ar putea-o reprezenta pentru noi aceste minunate produse ale pământului românesc, adică la avantagiile pe care le-ar putea trage de pe urma lor și producătorul și consumatorul și economia națională, dacă am izbuti să le valorificăm măcar atât cât izbutesc s'o facă vecinii noștri mai mici: bulgarii, iugoslavii și ungurii.

N'am izbutit până acum să punem nițică rânduială măcar în comerțul, necum în producția fructelor. La noi cultivatorii trăesc încă în mentalitatea, că pomul crește și rodește dela sine, ca pasările cerului, fără să se mai ostenească cu îngrijitul lor.

In ce privește producția, în alte state sunt regiuni întregi care nu cultivă decât un singur soiu de fruct — fie mere, pere, prune, nuci, struguri — în California, de pildă.

Trebue să se știe însă că varietatea aceea a cucerit toate piețele lumii și faima ei se confundă cu faima regiunii. Se vor fi încercat, desigur, la început, diferite varietăți — după condițiunile locale ale solului și climatului — pentruca în cele din urmă alegerea să se oprească asupra tipului care întrunea mai multe însușiri de calitate, de cantitate și rezistență, el însuși supus apoi unor continui adaptări și perfecționri.

La noi se cultivă tipurile cele mai împestrițate chiar din acelaș fruct. De aceea ne și găsim în mare încurcătură oridecâteori e vorba să realizăm o standardizare a tipurilor în vederea exportului.

Greșala se răspândește mai ales prin așa zișii fermieri de dată recentă din jurul Capitalei și mărilor centre. Pe un petec de teren de câteva mii de metri pătrați, fiecare ține să aibă reprezentate, dacă se poate, toate varietățile de fructe din lume, în loc să rețină din toate una și bună — în înțelegere cu toți cultivatorii din regiune — varietate, căreea să-i consacre toate îngrijirile și toate sforțările de perfecționare.

Tot așa de nepregătiți suntem și în ce privește modul de culegere a fructelor, sortarea și ambalarea lor, spre a fi prezentate pe piețele interne sau externe în condițiuni cât mai atrăgătoare.

De altfel comerțul interior, ca și cel exterior, de fructe este deopotrivă de neorganizat la noi. Nu dispunem încă de o rețea de aprovizionare, cu legături bine fixate între centrele de producție și cele de desfacere; nu avem încă burse ale fructelor serios organizate; nu dispunem de trenuri rapide pentru transportul fructelor prea gingașe, nici vagoane speciale care să le asigure până la destinație o temperatură constantă și nici un personal mai puțin sălbatec în manipularea unor asemenea transporturi.

Și apoi, n'am izbutit nici până azi — deși țara noastră e socotită ca un paradis al fructelor — să dăm desvoltarea cuvenită industrializării fructelor.

Avem vara aceasta o producție excepțională de caise. La grădiniile din jurul Bucureștilor au ajuns să se vândă cu 2 lei kgr., iar la cumpărături mai mari se vând chiar pe necântărite, din ochi, prin învoială forfetară.

Aceasta nu ne va scuti totuși de rușinea, ca la iarnă să mâncăm compoturi venite din California și caise de gătit — cu și fără sâmburi — aduse din aceeași țară sau chiar și din altele mai puțin înzestrate decât noi.

A sosit timpul să ne gândim serios la punerea în valoare a bogăției noastre pomicole, care e de preferat și care poate compensa producții mai puțin rentabile și mai puțin comode în care stăruim, pentrucă așa am apucat.

EXPOZIȚIA INTERNAȚIONALĂ DELA NEW-YORK DIN 1939

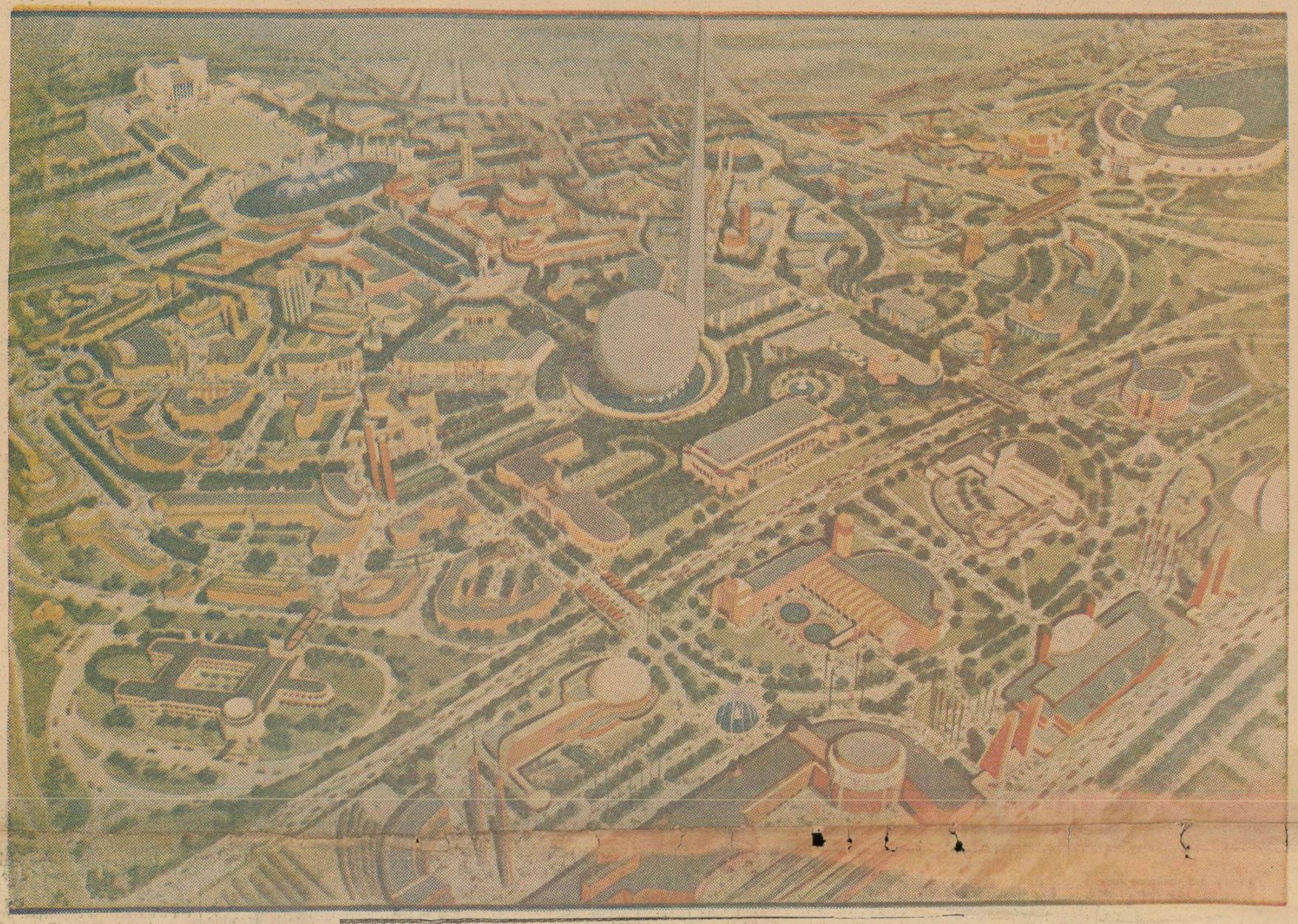

Vedere generală a expoziției

(Vezi art. din pag. II-a)

Organizarea flotei particulare

O inițiativă de mare interes național

Nu se poate spune, că am fost prea grijulivi cu interesele noastre pe Dunăre și Mare, dându-ne toate silințele și acceptând toate sacrificiile în vederea desvoltării flotei noastre fluviale și maritime, în raport cu situația excepțională a țării noastre din punct de vedere al căilor navigabile și al perspectivelor ce ni se deschideau.

Iar dacă Statul, cu aparatul lui greoiu sau lipsit de mijloacele financiare necesare, n'a fost în stare să-și asigure un parc de vase la înălțimea posibilităților de lucru ce i se ofereau, el n'a avut întotdeauna măcar înțelegerea și încurajarea cuvenită față de dispozițiile întâlnite în această direcție, la inițiativa particulară.

Așa se explică numărul foarte redus al vaselor comerciale și de pasageri de care dispunem, a căror capacitate de transport este cu mult mai prejos de nevoile traficului curent, așa se explică dece vehicularea pe apă a producției naționale destinată exportului se face în proporție covârșitoare cu vase sub pavilion străin, cum și starea mizeră în care se zbate flota comercială română, lipsită de încurajarea de sus și suferind în acelaș timp toate urmările propriei sale lipse de înțelegere și de organizare.

Iată, însă, că dela Brăila ne vine vestea îmbucurătoare a unei interesante și făgăduitoare inițiative. E vorba de un program de organizare profesională a tuturor vaselor navigabile particulare din apele României, în cadrul unei asociații cu numele de „Flota particulară de Dunăre și Mare din România", în vederea apărării intereselor vaselor particulare și a desvoltării pavilionului românesc pe apă.

Inițiativa a pornit dela d. Victor Macedonsky, armator din Brăila și trebue să recunoaștem că ea intervine într'un moment foarte bine ales, mai ales acum,

(Continuare in pag. 2-a)

Mari inundații in Japonia

Tokio, 15 (Rador). — Ploile torențiale, care continuă să cadă de vreo trei zile în departamentul Somu, din nordul Japoniei, au pricinuit mari inundații.

Apele revărsate au sfărâmat, în furia lor, digurile în 19 locuri.

Sunt acoperite de ape 5.700 de hectare cultivabile. Au fost deasemeni acoperite și 1.154 de case.

Până acum se semnalează cinci morți și un dispărut.

O nouă fază a problemei Sudeților

xx

Negocierile guvernului cehoslovac cu minoritățile naționale și în deosebi cu Germanii Sudeți au dat — timp de câteva săptămâni — observatorilor politici impresia unei acalmii durabile.

Ce oferă proiectul de statut al guvernului din Praga minorităților naționale din Cehoslovacia? Toate concesiunile posibile, spune guvernul din Praga, afară de sacrificarea unității statului cehoslovac, a structurii lui constituționale democratice și a politicii externe a republicii. Conținutul statutului minorităților nu este cunoscut încă, dar este evident că însăși împrejurările internaționale au pus pe d. Hodza în situația de a arăta cel mai larg spirit de împăciuire și de a face, dela început, în vederea menținerii păcii, toate concesiunile compatibile cu existența statului cehoslovac. Intr'adevăr, sprijinul dat Cehoslovaciei de Franța, conform tratatului de asistență mutuală din 16 Octombrie 1926, și ajutorul eventual al Marei Britanii, în cadrul solidarității anglo-franceze, atârnau de impresia pe care Cehoslovacia o putea da că a mers până la capătul bunăvoinței sale.

In acest sens trebue interpretate repetatele demersuri prietenești ale diplomației franco-britanice la Praga, spre a sfătui guvernul cehoslovac să ducă încercările de împăciuire până la ultima lor limită. Aceleași motive au dictat, de sigur, și declarațiile făcute de d. Daladier, la 13 Iulie, la banchetul Provensalilor din Paris. Președintele consiliului francez a ținut să șteargă impresia, pe care a putut-o lăsa la Berlin amintirea evenimentelor din 20 Mai, că menținerea păcii s'a datorit atitudinii energice a Franței și Marei Britanii. El a asociat Germania Puterilor, cari au contribuit, în timpul crizei din Mai, la menținerea păcii, spunând că „în această împrejurare, guvernul francez a voit să facă credit aspirațiilor pacifice pe care cancelarul Reich-ului le-a invocat totdeauna, în mod public". Dar pe de altă parte, a ținut să precizeze fără echivoc că obligațiile solemne ale Franței față de Cehoslovacia sunt „ineluctabile și sacre". „Guvernul francez, în intregime — a adăogat d. Daladier — este însuflețit de două sentimente deopotrivă de puternice și pe care le înțeleg de sigur oamenii din toate țările devotați în acelaș timp păcii și onoarei: dorința de a nu avea să execute acele obligații și voința de a nu călca cuvântul dat, dacă, din nefericire, această speranță ar urma să fie dezamăgită". Nu se poate spune mai limpede că Franța dorește pacea, dar nu se teme de războiul la care ar duce-o indeplinirea îndatoririlor sale.

Acțiunea de conciliere a guvernului cehoslovac este în funcție de această politică a Franței și Marei Britanii: „Vom merge până la limita extremă a concesiilor, care sunt strâns unite cu spiritul constituției și integritatea statului nostru", a spus d. Krofta, ministrul de externe cehoslovac, într'un interview acordat la 14 Iulie ziarului „Petit Parisien". Dar, a adăugat dânsul, „Nu putem tolera un stat totaliar în cadrul statului nostru democrat și nu putem admite ca politica noastră internă și externă să stea sub presiunea acestui stat în stat".

Iată deci chestiunea Germanilor Sudeți precis delimitată, atât sub aspectul ei național, cât și sub aspectul ei internațional. Este înțeles că dacă Sudeții vor cere o autonomie regională absolută, cererea lor este incompatibilă cu posibilitățile guvernului cehoslovac. O asemenea cerere ar echivala cu o sciziune a regiunii Sudeților. E ușor de văzut că în asemenea condiții, în politica internă ei ar fi partizanii unui regim totalitar, în timp ce regimul democratic este o condiție de unitate și existență pentru un stat cu structura națională a Cehoslovaciei. In politica externă, de asemenea, ar fi o contradicție totală între partidul național socialist al Sudeților și politica oficială a republicii cehoslovace, al cărui sistem de siguranță se intemeiază pe alianța cu Franța și pactul de asistență cu Sovietele. Intr'o asemenea situație, o formă de stat federală ar fi o imposibilitate pentru Cehoslovacia.

Soluția crizei cehoslovace și pacea Europei depind deci de răspunsul pe care Sudeții îl vor da în curând propunerilor guvernului din Praga. O acceptare, chiar cu rezerve, poate duce la o destindere durabilă în Europa centrală. Un refuz poate redeschide criza, a cărei izbucnire în Mai a alarmat întreg continentul.

Călătoria Suveranilor britanici in Franța

de JEAN MISTLER
deputat, președinte al comisiunii afacerilor străine din Camera deputaților

In haină de sărbătoare, Parisul primește pe Suveranii britanici. Scheletul defunctei expoziții din 1937 a dispărut și îmbinarea drapelului britanic cu tricolorul francez găsește mii de noui forme în imaginația decoratorilor.

Mulțimea visează la tapițeriile de Gobelins, la tablourile de Van Dyk și Delacroix care impodobesc apartamentele din Quai d'Orsay, sau, ceva mai prozaic, la vinurile de Bordo și șampanie

D. JEAN MISTLER

ilustre, scoase din colțurile cele mai tăinuite ale pivnițelor noastre. Revistele au amintit fastul altor călătorii regale; tânăra regină Victoria în vizită la Louis Philippe și veselele plimbări în tramcaruri deschise prin pădurea dela Eu, sau mai târziu, balul de la palatul primăriei, unde regina Victoria dansă, purtând pe cap greoaia coroană împodobită cu diamantul Koh-i-noor, pe când Napoleon al III-lea purta „Regentul" pe mânerul spadei sale...

Sărbătorile sunt tot așa de frumoase, ca și acelea ale Franței imperiale și regale și strălucirea lor depășește cu mult pe aceea a vizitelor regale ce ni s'au făcut în ajunul războiului, sau după acesta. Trebue oare să vedem în această solemnitate sporită dorința de a arăta, că o republică, primind pe un rege-împărat, poate face lucrurile tot așa de bine, ca și țările vecine, pentru vizitele dictatorilor lor? Ar fi un calcul prea naiv: dacă voiajul Majestății Sale George VI și al Reginei Elisabeta a îmbrăcat această pompă ca din povești, aceasta e din pricină că avântul de afectuos respect al poporului Franței a întâmpinat în mod spontan intențiile diplomaților.

După războiu, fraternitatea franco-britanică, născută pe câmpul de luptă, între soldații cu uniforma kaki și soldații cu uniforma „bleu-horizon" suferise din pricina unor neînțelegeri în care incompatibilitatea de temperament dintre unii oameni politici a jucat un rol regretabil. In timpul anilor următori, Franța a făcut greșala de a-și menține concepția cam prea statică despre victorie, iar Anglia pe aceea de a fi uitat uneori, că sunt unele lucruri constante și istorice și că adevărata înfățișare a națiunilor nu se schimbă sub masca revoluțiilor și a schimbărilor de regim. Tratatele au suferit, atât în redactarea cât și în executarea lor, efectele deplorabile ale acestei divergențe de vederi și, 20 de ani după încheerea lor, nu mai rămâne mare lucru din ele. Avem cel puțin satisfacția de a ne spune că Franța și Marea Britanie au știut să profite de lecțiile acestei experiențe.

Se știe, de acum înainte, de amândouă părțile Canalului, că solidaritatea franco-britanică e indispensabilă menținerii singurei realități, — echilibrul european, — care a mai rămas după falimentul ideilor de securitate colectivă și de organizare universală a păcii. Spre a-și da seama de efectele acestei solidarități, e de ajuns să se compare desfășurarea celor două ultime crize europene. Dacă Austria a sucombat, și Cehoslovacia a supraviețuit, aceasta e, fără îndoială, din pricină că Praga, tare prin patriotismul ei, rezistă, pe când Viena era gata să cadă, asemenea unui fruct mâncat până în adânc. Dar și mai mult încă, din pricină că, în criza din Martie, strânsa comunitate de acțiune între Londra și Paris nu s'a manifestat, așa cum trebuia s'o facă în luna Mai. Aceasta simplă apropiere la două luni de interval, arată că în Europa actuală, înțelegerea dintre Londra și Paris constituie principalul factor de stabilitate.

De când ziarele rezervă în coloanele lor, tot atâta spațiu poli-

(Continuare in pag. 2-a)

Deschiderea cursurilor universității populare „Nicolae Iorga"

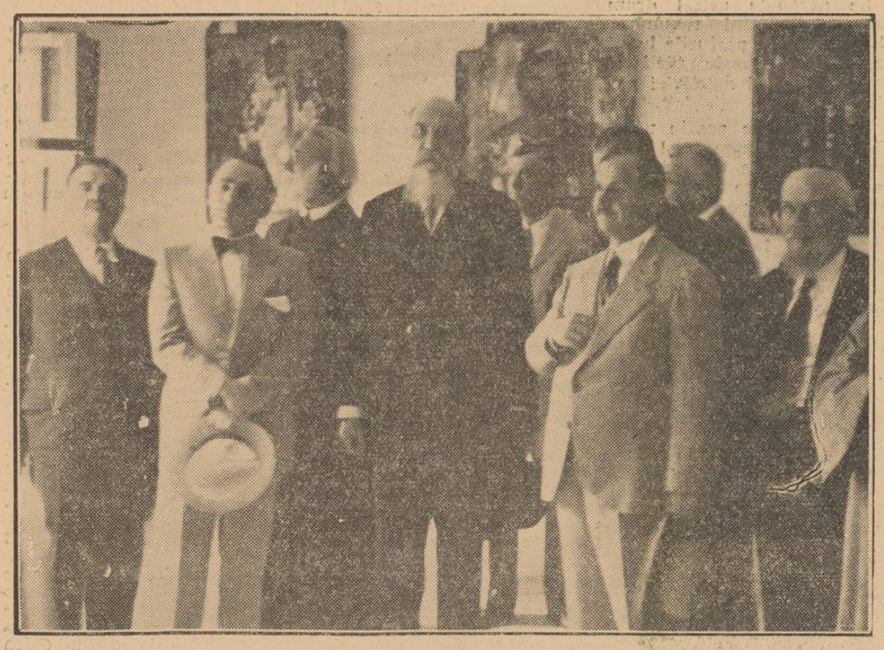

D-nii prof. N. Iorga, consilier regal, și d. ministru Armand Călinescu, (la dreapta d-sale), la deschiderea cursurilor

Peste o sută de persoane omorâte de vijelii în Polonia

Varșovia, 15 (Rador). — Agenția „Pat" transmite:

Ziarele afirmă că pagubele pricinuite săptămâna trecută de vijelii, furtuni și piatră în întreaga țară, și în special în regiunea de nord est, sunt de câteva zeci de milioane zloți.

Peste o sută de persoane au fost omorîte.